

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Iulian Balan în numele inculpatului Tcaci Alexandru și de inculpatul Voluevici Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Voluevici Nicolae Leonid, născut la 11 iunie 1989, originar și domiciliat în s. Lăpușna, r-nul Hîncești;

și

Tcaci Alexandru Serghei, născut la 27 iulie 1986, originar din s. Taraclia, r-nul Căușeni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Tudor Vladimerescu 15, ap. 22.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 17.03.2014 pînă la 23.04.2014;*
2. *Instanța de apel de la 29.07.2014 pînă la 03.02.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 29.04.2015 pînă la 27.05.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra admisibilității recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 aprilie 2014, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală:

➤ Voluevici Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d), art.42 al.(3), 217 al.(4) lit. b), art.264-1 alin. (1) Cd penal, fiindu-i aplicată pedeapsa:

- în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal la 3 ani de închisoare;

- în baza art. 42 alin. (3), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate în cadrul autorităților publice pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani.

Conform art. art. 84, 87 Cod penal prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a fost aplicată pedeapsa definitivă 3 ani 6 luni 100 de zile de închisoare cu privare de dreptul de a exercita o activitate în cadrul autorităților publice pe un termen de 5 ani și cu privare de dreptul de a conduce mijloace transport pe termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal pedeapsa numită sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 ani.

➤ Tcaci Alexandru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 217 alin. (4) lit. art.264/1 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. art. 42 alin. (2), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate în cadrul autorităților publice pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe termen 5 ani.

Conform art. art. 84, 87 Cod penal prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a fost aplicată pedeapsa definitivă 1 an 50 de zile de închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate în cadrul autorităților publice pe un termen de 5 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal pedeapsa numită sub formă de închisoare fiind suspendată condiționat pe termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Voluevici Nicolae la începutul lunii decembrie 2013, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu o persoană, care se afla la acel moment în Grecia, orașul Atena și în privința căreia dosarul penal a fost disjungat, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a R. Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, prin intermediul telefoniei mobile a luat legătura cu ea, solicitându-i procurarea substanțelor narcotice de tip marijuana și expedierea acestora prin intermediul transportului rutier peste frontiera de stat a R. Moldova.

Ulterior, la data de 17 decembrie 2013, continuându-și acțiunile sale criminale, având intenția de a intra în posesia substanțelor narcotice, care urmau să fie expediate de către persoana, în privința căreia dosarul penal a fost disjungat, din or. Atena, Grecia, i-a determinat pe cunoscuții săi Tcaci Alexandru și concubina acestuia, Chinceva Liliana, fără a-i aduce ultimei la cunoștință despre conținutul coletelor care urmau să ajungă în R. Moldova, să recepționeze la sediul societății comerciale, care prestează servicii de transport rutier internațional, SRL „Art-Tur-Arnaut” amplasată în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 14, oficiul 14, coletele în care erau păstrate substanțele narcotice și care urmau să ajungă la destinație la data de 24 decembrie 2013.

La 24 decembrie 2013, în intervalul de timp cuprins între orele 12:30-13:00, șoferul firmei de transport SRL „Art-Tur-Arnaut” M. Arsenii, conducând autocarul de model „Scania Century”, cu n/î CMX 041, fiind în posesia a două colete de carton sigilate, păstrate în portbagajul mijlocului de transport, pe care le-a recepționat la 23 decembrie 2013, în or. Atena, Grecia, de la persoana, în privința căreia dosarul penal a fost disjungat și care au fost expediate pe numele lui Chinceva Liliana și Bordianu Mihaela la indicația lui Voluevici Nicolae, fără a cunoaște că în interiorul acestora sunt tănuite substanțe narcotice - marijuana, în cantitate totală de 4 722,80 grame, a traversat frontiera de stat a R. Moldova prin punctul de trecere a frontierei vamale Cahul-Oancea, după care în jurul orei 15:00, a ajuns la sediul SRL „Art-Tur-Arnaut”, situat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 14, oficiul 14.

La 24 decembrie 2013, aproximativ în jurul orelor 18:00, Voluevici Nicolae, continuând acțiunile sale criminale, prin înțelegerea prealabilă cu Tcaci Alexandru, cu intenția de a intra în posesia ilegală a substanțelor narcotice de tip marijuana, fără a avea scop de înstrăinare, a determinat pe ultimul de a recepționa coletele cu substanțe narcotice de tip - marijuana, în cantitate de 4722, 80 grame, expediate la 23 decembrie 2013, de către persoana, în privința căreia cauza penală este disjunctă, din or. Atena, Grecia. Tcaci Alexandru, avînd intenția de a intra în posesia ilegală a substanțelor narcotice de tip marijuana, fără a avea scop de desfacere, împreună Chinceva Liliana, fără a-i aduce ultimei la cunoștință despre conținutul coletelor conducând automobilul de model Renault Megane cu n/î CQD 398, s-au prezentat la sediul societății comerciale SRL „Art- Tur-Arnaut” situat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 14, oficiul 14 și au recepționat coletele cu substanțe narcotice de tip - marijuana, în cantitate de 4722, 80 grame.

Potrivit înțelegerii prealabile, după ridicarea coletelor Tcaci Alexandru urma să le transmită lui Voluevici Nicolae. Ultimul, fiind la volanul automobilului Renault Megan cu n/î KMV 031 închiriat, a venit la sediul SRL „Art-Tur- Arnaut”, situat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 14, împreună cu S. Vasilachi și au așteptat pe Tcaci Alexandru, care deja se afla la sediul firmei.

Împreună au așteptat două ore și deoarece S. Vasilachi se grăbea, Voluevici Nicolae a decis să-l transporteze pînă la domiciliu, însă, în scurt timp a fost stopat de colaboratorii de poliție de patrulare, manifestând suspecții de consum de substanțe narcotice, conducătorul auto - Voluevici Nicolae a fost condus la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș nr. 32, unde conform procesului-verbal nr. 2353 din 25.12.2013, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că el se află în stare de ebrietate provocată de substanțe narcotice și psihotrope, amfetamine și canabinoide, ceea ce corespunde stării de ebrietate produsă de substanțe narcotice și denotă o ignorare a cerințelor pct. 14) a Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că: „conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

Coletele cu substanțe narcotice recepționate, Tcaci Alexandru le-a transportat cu mijlocul de transport personal de model Renault Megane cu n/î CQD 398, în portbagajul acestuia, pînă în orașelul Durlești din mun. Chișinău, unde, în preajma casei nr.15 de pe str. Tudor Vladimirescu, el, potrivit înțelegerii prealabile cu Voluevici Nicolae, urma să-i transmită, însă, a fost reținut de colaboratorii de poliție, care în rezultatul percheziției autovehiculului, au depistat și ridicat două cutii de carton cu cinci pachete cu substanță narcotică marijuană în cantitate de 4636 grame, materie uscată.

Dat fiind faptul, că Tcaci Alexandru, la fel, a manifestat suspecții de consum de substanțe narcotice, a fost condus la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 32, unde, conform procesului-verbal nr. 2354 din 25.12.2013, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că el se află în stare de ebrietate

provocată de substanțe narcotice și psihotrope, în special amfetamine și canabinoide, ceea ce corespunde stării de ebrietate produsă de substanțe narcotice și denotă o ignorare a cerințelor pct. 14) a Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că: „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

La 25 decembrie 2013, în rezultatul percheziționării de către organul de urmărire penală a domiciliului lui Tcaci Alexandru, situat în or. Durlăști, str. Tudor Vladimirescu nr. 15, ap. 22, au fost depistate și ridicate substanțe narcotice de tip - marijuana, care el, în perioada lunii decembrie 2013, contrar prevederilor Legii nr. 382 din 06.05.1999, „Cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor”, le-a păstrat la domiciliul său, fără scop de înstrăinare.

Așa, au fost depistate și ridicate masele vegetale uscate, de culoare verde cu nuanță cafenie, din tocul de chibrituri (sacoșa nr.2), din păhăruțul mic din sticlă (sacoșa nr.3), din polietilenă de culoare galbenă cu bucăți de lipici (sacoșa nr.4), din sacoșa din polietilenă de culoare verde (sacoșa nr.5), din geanta turistică (valiza) de culoare combinată negru cu roșu (sacoșa nr.7), care potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 9151 din 31.12.2013 sunt marijuana, care face parte din categoria substanțelor narcotice. Cantitatea de substanței narcotice alcătuiește în total 15,44g (0,26g+4,89g+4,50g+5,55g+0,24g), materie uscată.

Cantitatea substanței narcotice - marijuana în stare uscată, de 15,44 grame, păstrate de Tcaci Alexandru la domiciliul său, raportate la cantitățile substanței narcotice specificate în anexa la Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006 „cu privire la aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora” constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpaților să le fie aplicată o pedeapsă mai aspră.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a indicat că:

- sentința este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei în privința inculpaților și în partea ce ține de corpurile delictive;

- instanța a ignorat aplicarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 din Cod penal;

- nu s-a luat în considerație persoana inculpaților, rolul și comportamentul lor atât în momentul comiterii infracțiunii cât și în cadrul desfășurării procesului penal;

- instanța la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Tcaci Alexandru, nu a ținut cont de relațiile sociale care fost periclitate de către inculpat în rezultatul săvârșirii infracțiunilor menționate, acțiuni care au adus atingere directă sănătății publice, precum și siguranței transportului rutier.

- la faza inițială a urmăririi penale Tcaci Alexandru a negat implicarea sa în comiterea infracțiunii;

- s-au stabilit alți coparticipanți la săvârșirea de către Voluevici N. a infracțiunii de contrabandă, care la moment se află în libertate cu care ultimul ar putea lua

legătura în vederea coordonării acțiunilor lor și eschivarea de la organul de urmărire penală;

- nejustificate sunt aprecierile instanței de a nu aplica confiscarea specială a mijlocului de transport de model „Renault Megane” cu n/î CQD 398 care aparține lui Tcaci Alexandru și care a fost utilizat de către acesta la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) din Cod penal, circumstanțe care au fost constatate fără echivoc la faza urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești;

- potrivit art. 106 alin. (2) Cod penal, sînt supuse confiscării speciale bunurile folosite sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, dacă sînt ale infractorului. Din aceste considerente, mijlocul de transport de model „Renault Megane” cu n/î CQD 398, recunoscut și anexat la cauza penală în calitate de corp delict, urma să fie supus confiscării speciale în condițiile prescripțiilor normative menționate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, a fost admis apelul procurorului casată sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunță o nouă hotărîre prin care *Voluevici Nicolae* a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 42 alin. (3), art. 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal la 3 ani închisoare;

- în baza art. 42 alin. (3), art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o anumită activitate în cadrul autorităților publice în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 375 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor stabilite, a fost numită inculpatului Voluievici Nicolae pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amenda în mărime de 375 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o anumită activitate în cadrul autorităților publice în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei a fost calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul executării pedepsei termenul aflării în stare de arest din data de 24.12.2013 pînă la data de 23.04.2014 inclusiv.

Tcaci Alexandru a fost condamnat:

- în baza art. art. 42 alin. (2), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul exercita o anumită activitate în cadrul autorităților publice în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani.

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 375 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor stabilite, a fost numită inculpatului Tcaci Alexandru pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amenda în mărime de 375 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o anumită activitate în cadrul autorităților publice în domeniul farmaceutic

pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă cumulată cu închisoarea a fost dispusă executării de sine stătător.

Termenul executării pedepsei a fost calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul executării pedepsei termenul aflării în stare de arest din data de 24.12.2013 pînă la data de 23.04.2014 inclusiv.

În rest, dispozițiile sentinței, cu privire la corpurile delictelor, s-au menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea și aplicarea pedepsei nu a respectat dispozițiile art. art. 16, 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a constatat că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a menționat că, urmează a se reține în privința lui Voluevici Nicolae că prima instanță nu a luat în considerare că infracțiunea prevăzută de 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, a fost comisă cu intenție, făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevedea consecințele acestora și le dorea.

Subsecvent, la stabilirea pedepsei în privința inculpaților Voluevici Nicolae și Tcaci Alexandru prima instanță, prin aplicarea art. 90 Cod penal a ignorat persoana inculpaților, rolul și comportamentul acestora atît la momentul comiterii infracțiunii cît și în cadrul desfășurării procesului penal, or, prin acțiunile lor infracționale aceștia au atentat la mai multe valori sociale ocrotite de Legea penală periclitând direct sănătatea publică, precum și siguranța traficului rutier.

Mai mult ca atît, instanța de fond eronat a considerat că aplicarea pedepsei cu suspendare va atinge scopul propus de lege, instituit la art. 61 Cod penal, deoarece în cadrul urmăririi penale Tcaci Alexandru a negat implicarea în comiterea infracțiunilor imputate lui, totodată fiind stabiliți și alți coparticipanți la săvârșirea de către Voluevici Nicolae a infracțiunii de contrabandă, care la moment se află la liberate și cu care ultimul ar putea lua legătură în vederea coordonării acțiunilor lor și eschivarea de la organul de urmărire penală.

De asemenea, în speța examinată, circumstanțele la care instanța de fond a făcut trimitere, precum că inculpații au recunoscut vina și această stare de fapt vine în susținerea justificării aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a considerat-o ilegală și neechitabilă.

În susținerea acestei idei, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată în privința inculpaților Voluevici Nicolae și Tcaci Alexandru nu este echitabilă prin suspendarea executării acesteia, or circumstanțele precum că aceștia au recunoscut vina nu justifică aplicarea art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că în conformitate cu

dispozițiile pct. 35 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Iar, referitor la aplicabilitatea 76 alin. (2) Cod penal, instanța de apel conchide că dispozițiile prezentului aliniat nu au un caracter imperativ și constituie o opțiune a instanței la stabilirea pedepsei.

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul instanței de fond precum că inculpații au comis infracțiunile imputate lor în stare de ebrietate narcotică și că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit prin declarațiile martorilor că acestea sunt consumatori de droguri, mai mult ca atât, însăși aceste circumstanțe în viziunea instanței de apel reprezintă circumstanțe ce agravează răspunderea penală, iar instanța de fond eronat a stabilit aceste stări de fapt în susținerea părții apărării, contrar dispozițiilor art. 77 Cod penal.

Potrivit art. 61 Cod penal, instanța de apel a menționat că ține cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, corectarea inculpaților Voluevici Nicolae și Tcaci Alexandru, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea către ultimii a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lor în activitatea societății. Aceștia trebuie convinși că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii, vor putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Referitor la argumentul invocat de către procuror precum că instanța de fond nejustificat a ajuns la concluzia de a nu aplica confiscarea specială a mijlocului de transport de model „Renault Megane” cu n/î CQD 398 care aparține lui Tcaci Alexandru și care a fost utilizat de către acesta la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, circumstanțe care au fost constatate fără echivoc la faza urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece sunt lipsite de suport legal.

În această ordine de idei, potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni.

În virtutea art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, iar obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite.

La caz, în condițiile în care automobilul de model „Renault Megane” cu n/î CQD 398 recunoscut în calitate corp delict nu a servit drept mijloc de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal, ci a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, de care se fac vinovați inculpații, nu pot fi aplicate în acest caz dispozițiile art. 106 Cod penal, or, astfel de sancțiuni nu va fi

echitabilă acțiunilor comise, de asemenea în susținerea acestei concluzii urmează a fi atrasă atenția la faptul că automobilul de model „Renault Megane” cu n/î CQD 398, fiind cercetat de către organele abilitate, nu au fost depistate careva trăsături, reutilări ce ar indica că automobilul a fost special adaptat în sensul comiterii infracțiunii de contrabandă, deci, instanța de fond corect a dispus neconfiscarea specială a acestui bun în folosul statului.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare, prin care:

- inculpatul N. Voluevici, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform căreia în baza art. 42 alin. (3), art. 248 alin. (5) lit. b) și d) și 264¹ alin. (1) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa neprivativă de libertate, iar pentru infracțiunea incriminată în baza art. 42, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, să fie achitat, deoarece infracțiunea nu a fost săvârșită de ultimul. Recurentul invocă dezacordul cu excluderea art. 90 Cod penal de către instanța de apel, argumentând că instanța a încălcat prevederile art. 75 Cod penal; nu s-a ținut cont de persoana inculpatului; contribuirea activă la descoperirea infracțiunii incriminate; lipsesc elementele infracțiunii pe art. 42, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal; instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În drept, recurentul face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

- avocatul I. Balan în numele inculpatului A. Tcaci, care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel motivând că, a fost admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale; toate constatările și argumentele cu privire la faptele și acțiunile lui A. Tcaci sunt făcute în ansamblu cu alt inculpat N. Voluevici, care a fost învinuit și condamnat pentru o infracțiune mult mai gravă, astfel depășind limitele cerințelor apelului procurorului în care a solicitat pentru inculpatul A. Tcaci aplicarea art. 90 Cod penal; a fost încălcat drept la un proces echitabil.

În drept, recurentul face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a scris referință privind opinia asupra recursurilor ordinare declarate de avocatul Iulian Balan în numele lui Tcaci Alexandru și de inculpatul Voluevici Nicolae prin care a menționat că, recursurile ordinare urmează a fi decise ca inadmisibile motivând că, recurenții nu invocă careva erori de drept, ci se indică dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și pedeapsa aplicată inculpaților, or acestea nu se conțin în temeiuri prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor, ca fiind inadmisibile, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Referitor la recursul ordinar declarat de inculpatul N. Voluevici:

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, invocate de recurent, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când:

1) instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; 2) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 3) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; 4) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, precum că instanța a admis o eroare gravă de fapt prin care a fost afectată soluția, Colegiul penal menționează că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct.11¹) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

La pronunțarea deciziei, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia, că inculpatul N. Voluevici a comis infracțiunile prevăzute de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b) și d), art. 42 alin. (3), 217 alin. (4) lit. b), art. 264/1 alin. (1) Cod penal.

Astfel, deși inculpatul N. Voluevici vina în comiterea infracțiunilor imputate a recunoscut-o, culpabilitatea acestuia mai este demonstrată pe deplin prin următorul sistem de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi declarațiile martorilor Chinceva L., Madan O., Vasilachi S., Arsenii M., Arnaut M., Mer V., precum și raportul de expertiză nr. 865 din 05.02.2014 în care a fost efectuată examinarea telefonului mobil care aparține lui N. Voluevici, procesul-verbal nr. 2353 din 25.12.2013 al examinării medicale, prin care se confirmă faptul că, la 25.12.2013, Voluevici Nicolae era în stare de ebrietate narcotică; discul DVD-R de model «estelle», cu conținutul informațional al telefonului mobil de model «Sony Ericsson», ce aparține lui N. Voluevici, păstrat la dosar și care conține informația care demonstrează legăturile lui N. Voluevici cu A. Tcaci și D. Doloton; cinci pachete ridicate la 24.12.2013 în cadrul livrării controlate efectuate în incinta „ART-TUR-ARNAUT”, amplasat pe str. Alecsandri 14, of. 14, mun. Chișinău, în care se conține substanță narcotică - marijuana, în cantitate totală de 86,80 gr. (23,43+11,41+12,07+16,38+23,51); cinci pachete cu marijuana, depistate și ridicate la data de 24.12.2013, în cadrul percheziției în automobilul de modelul „Renault Megane”, cu n/î CQD 398, care face parte din categoria substanțelor narcotice, în cantitate de 4 636 gr; (980+918+920+932+886 grame)(materie uscată); și altele.

Recurentul invocă dezacordul cu condamnarea în baza art. 42 alin. (3), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal menționând că nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează că prin neîntrunirea elementelor infracțiunii se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea). Or, inculpatul nu a indicat care anume elemente ale infracțiunii nu se întrunesc în prevederile art. 42 alin. (3), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal. Mai mult, inculpatul a solicitat judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, recunoscându-și vina în baza probelor administrate de organul de urmărire penală.

De asemenea, instanțele de fond au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului N. Voluevici în cele imputate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit. Instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui N. Voluevici și corect a calificat acțiunile lui în baza art. 42 alin. (3), art. 248 alin. (5) lit. b) și d), 264¹ alin. (1), 42 lin. (3), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui N. Voluevici, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond și de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Referitor la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul constată că pedeapsa a fost numită sub limita sancțiunilor art. 42 alin. (3), art. 248 alin. (5) lit. b) și d), 264¹ alin. (1), 42, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Astfel, pedeapsa stabilită lui N. Voluevici de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute.

Cît privește temeiul invocat de recurent privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și stabilirea pedepsei neprivative de libertate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate. Or, circumstanțele indicate în apel (contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, lipsa antecedentelor penale, caracterizarea pozitivă), au fost luate în considerație de către instanța de apel la stabilirea pedepsei, fiindu-i numită inculpatului o pedeapsă minimă potrivit sancțiunii 42 alin. (3), art. 248 alin. (5) lit. b) și d), 264¹ alin. (1), 42 alin. (3), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicînd din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului N. Voluevici pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării

pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită.

Recurentul mai invocă ca temei de anulare a hotărârii judecătorești și pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către N. Voluevici decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Încadrarea juridică reprezintă o chestiune de drept, fapt ce o încadrează printre aspectele supuse controlului instanței de recurs. Prin aceasta nu este atins fondul, avându-se în vedere că chestiunea de fond rezidă în constatarea existenței sau inexistenței faptei prejudiciabile, precum și a tuturor împrejurărilor de fapt. Prin urmare, aprecierea dacă această faptă constituie infracțiune și ce anume infracțiune este o chestiune de drept. Fapta sau faptele se cer primite de instanța de recurs așa cum au fost constatate de instanțele de fond, pe când încadrarea juridică este supusă unui control riguros și poate fi modificată.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, acestui temei de declarare a recursului nu i se poate acorda atenție deoarece recurentul a indicat acest temei întru ameliorarea situației sale or, dînsul nu a menționat care este în opinia sa încadrarea juridică corectă a faptei și care sunt erorile comise de instanța de apel cu privire la calificarea faptei imputate lui N. Voluevici.

De asemenea, din materialele cauzei se constată că inculpatul N. Voluevici nu a contestat cu apel sentința primei instanțe, or acesta a fost de acord cu încadrarea juridică, cu vinovăția sa în cele imputate.

Astfel, Colegiul penal constată că concluziile instanței de apel privind vinovăția lui N. Voluevici și calificarea acțiunilor lui sînt corecte, iar pedeapsa este stabilită ținîndu-se seama de prevederile art.75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de persoana vinovatului și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În baza celor expuse, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul declarat de avocatul I. Balan în numele inculpatului A. Tcaci:

După cum rezultă din recurs, apărătorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd: 1) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția; 2) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, temeiurile la care se referă recurentul, nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Potrivit conținutului recursului, apărătorul consideră că instanța de apel neîntemeiat a exclus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea

aplicată lui A. Tcaci pe termen de probă, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul atestă că, pedeapsa aplicată în privința inculpatului A. Tcaci de către instanța de apel este echitabilă, or circumstanțele precum că acesta a recunoscut vina nu justifică aplicarea art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că în conformitate cu dispozițiile pct. 35 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Iar, referitor la aplicabilitatea 76 alin. (2) Cod penal, instanța de apel corect a conchis că dispozițiile prezentului aliniat nu au un caracter imperativ ce constituie o opțiune a instanței la stabilirea pedepsei.

Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin decizia instanței de apel, lui A. Tcaci a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amenda în mărime de 375 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o anumită activitate în cadrul autorităților publice în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani, respectându-se prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele atenuante, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia pînă și după comiterea infracțiunii, că a recunoscut vina și s-a căit sincer în cele comise, solicitînd judecarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală și reieșind din scopul pedepsei penale și din faptul că inculpatul a conștientizat că fapta comisă, prezintă pericol pentru societate, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia cu izolare de societate, dispunînd închisoare pe termen de 1 an.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referire și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, deoarece instanța s-a pronunțată asupra tuturor motivelor din apel, hotărîrea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției și este expus destul de clar, și nu a fost admisă eroarea gravă de fapt, precum și pedeapsa aplicată a fost individualizată potrivit legii.

Concomitent, instanța de recurs menționează că instanța de apel pe deplin a examinat și apreciat toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului, precum că prima instanță corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, iar instanța de apel nu a ținut seama de faptul că procurorul a solicitat aplicarea pedepsei neprivative de libertate lui A. Tcaci.

Colegiul penal menționează că în prezența circumstanțelor descrise, consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de prima instanță, nu este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului A. Tcaci pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se impune respingerea recursurilor ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, cu menținerea hotărârilor atacate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Iulian Balan în numele inculpatului Tcaci Alexandru și de inculpatul Voluevici Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, în cauza penală în privința lui *Voluevici Nicolae Leonid și Tcaci Alexandru Serghei*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 iunie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan